

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

136. SESJA PLENARNA KR-U, 7.10.2019–9.10.2019

Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Przebieg negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027

(2020/C 39/01)

I. ZALECANE POPRAWKI

COM(2018) 375 final

Zalecana poprawka 1

Artykuł 32

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W uzupełnieniu art. 31 państwo członkowskie może zaproponować podjęcie dodatkowych działań w zakresie pomocy technicznej, aby wzmocnić zdolność organów państwa członkowskiego, beneficjentów i stosownych partnerów niezbędnych do skutecznego zarządzania funduszami i ich wykorzystania. (...)	W uzupełnieniu art. 31 państwo członkowskie może zaproponować podjęcie dodatkowych działań w zakresie pomocy technicznej, aby wzmocnić zdolność organów państwa członkowskiego, beneficjentów i stosownych partnerów niezbędnych do skutecznego zarządzania funduszami i ich wykorzystania oraz do wzmocnienia zdolności instytucjonalnych i administracyjnych władz lokalnych i regionalnych, w tym poprzez dodatkowe inwestycje w wyposażenie. (...)

Uzasadnienie

W związku z zaprzestaniem realizacji celu tematycznego 11 KR uważa, że ważne jest zapewnienie wsparcia dla budowania zdolności władz lokalnych i regionalnych poprzez działania podobne do celu 11 we wszystkich programach.

COM(2018) 383 final/2

Zalecana poprawka 2

Artykuł 2 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. Celem ogólnym programu jest ochrona i propagowanie praw i wartości przewidzianych w traktatach UE, między innymi przez wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w celu utrzymania otwartych, demokratycznych i integracyjnych społeczeństw.	1. Celem ogólnym programu jest ochrona i propagowanie praw i wartości przewidzianych w traktatach UE, między innymi przez wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, władz lokalnych i regionalnych oraz ich przedstawicieli , w celu utrzymania otwartych, demokratycznych, opartych na równouprawnieniu płci i integracyjnych społeczeństw.

Uzasadnienie

Władze lokalne i regionalne są beneficjentami środków z programu i mają kluczową rolę do odegrania, zwłaszcza w kwestii ochrony praw obywateli i propagowania aktywności obywatelskiej.

COM(2018) 383 final/2

Zalecana poprawka 3

Artykuł 18 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 2.</p>	<p>2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami, w szczególności poprzez sieć punktów informacyjnych Europe Direct. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 2.</p> <p>3. UE dołoży wszelkich starań, by przekazać informacje o możliwościach finansowania wszystkim potencjalnym beneficjentom, aby zagwarantować udział zróżnicowanych organizacji z różnych państw członkowskich i krajów partnerskich. Wnioskodawcy będą mieć dostęp do punktu kontaktowego, w którym będą mogli uzyskać wsparcie i odpowiedzi na pytania dotyczące procedury składania wniosków oraz sprawdzić kompletność wniosku przed jego wysłaniem.</p>

Uzasadnienie

Ważne jest, aby jak najskuteczniej i w maksymalnym zakresie przekazać informacje o oferowanych możliwościach wszystkim samorządom lokalnym i regionalnym oraz wszystkim innym potencjalnie zainteresowanym uczestnikom, aby uniknąć sytuacji, w której ze środków korzystać będą jedynie uprzywilejowani partnerzy UE lub najlepiej poinformowane organizacje.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

- ponownie wyraża ubolewanie co do proponowanej wielkości następnych WRF, która może zagrozić ostatecznemu pożądanemu wpływowi w poszczególnych obszarach polityki UE KR zdecydowanie sprzeciwia się proponowanym cięciom budżetowym w polityce spójności i wspólnej polityce rolnej, które to cięcia miałyby niekorzystny wpływ na rozwój regionów i miast UE. W związku z tym KR potwierdza swój zdecydowany apel, by przyszłe WRF osiągnęły poziom co najmniej 1,3 % DNB UE-27, który zapewni budżet uwzględniający potrzeby, oczekiwania i obawy obywateli UE;
- jest bardzo zaniepokojony powolnymi postępami w dyskusjach na temat wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 w Radzie i zastanawia się, czy harmonogram ustalony przez przywódców w czerwcu – zamykający negocjacje w sprawie WRF do końca 2019 r. – nadal może być przestrzegany. Wzywa Komisję Europejską do pilnego przedstawienia planu awaryjnego, który pozwoli uniknąć ewentualnego przerwania programów w przypadku opóźnienia w przyjęciu WRF;
- podkreśla, że solidne WRF wymagają wiarygodnych i stabilnych zasobów własnych. KR opowiada się za uproszczeniem budżetu UE po stronie dochodów, a w szczególności za stopniowym wycofywaniem wszystkich rabatów związanych z państwami członkowskimi, jak również za uproszczeniem obliczania dochodów opartych na podatku VAT. KR przypomina, że nie można osiągnąć porozumienia w sprawie wydatków z tytułu WRF bez odpowiednich postępów po stronie dochodów;
- z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz wprowadzenia skutecznych mechanizmów zapewniających poszanowanie praworządności, w tym najnowszy plan działania oparty na trzech filarach (1. gromadzenie wiedzy i wspólna kultura praworządności; 2. zapobieganie problemom: współpraca i wsparcie na rzecz umocnienia praworządności na szczeblu krajowym; 3. reagowanie na problemy: egzekwowanie prawa na szczeblu unijnym w przypadku, gdy zawiodą mechanizmy krajowe). Podkreśla w tym kontekście, że władze lokalne i regionalne – jako organy wyłonione w wyborach lokalnych – mogą odgrywać kluczową rolę w promowaniu praworządności i określaniu stojących przed nią zagrożeń poprzez włączanie obywateli w demokrację uczestniczącą, budowanie kultury praworządności i wspieranie organizacji niezbędnych do tego celu, w tym wolnych i niezależnych mediów. Należy zatem wzmocnić rolę władz lokalnych i regionalnych w strukturze tych trzech filarów. Choć KR z zadowoleniem przyjmuje zapewnienia Komisji, że chce ona zapewnić płynne finansowanie unijnych beneficjentów końcowych w przypadku wszczęcia postępowania przeciwko państwu członkowskiemu, to nadal sprzeciwia się warunkowości, która ograniczyłaby dostęp władz lokalnych i regionalnych do finansowania w ramach polityki spójności w przypadku braku poszanowania praworządności lub zasad demokratycznych na szczeblu krajowym. W związku z tym KR oczekuje, że Komisja opracuje dalsze działania w celu ochrony interesów beneficjentów końcowych, i ponawia swój wcześniejszy apel o ustanowienie jasnych kryteriów pozwalających ustalić, co stanowi uogólniony brak w zakresie praworządności;

5. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji mające na celu zwiększenie elastyczności WRF, tak by reagować na nowe i nieprzewidziane wyzwania w odpowiednim czasie, lecz wyraża sprzeciw wobec koncepcji połączonego instrumentu jednolitego marginesu zaproponowanego przez Radę w ramach schematu negocjacyjnego. Podkreśla potrzebę zachowania równowagi między większą elastycznością a długoterminową pewnością planowania programów, zwłaszcza w ramach zarządzania dzielonego;
6. zgadza się z apelem Parlamentu Europejskiego o kompleksowy śródkresowy przegląd WRF umożliwiający dogłębną analizę osiągnięcia głównych celów, w szczególności w odniesieniu do zmiany klimatu i włączenia do głównego nurtu celów zrównoważonego rozwoju, wykorzystania wszystkich instrumentów elastyczności i ich potencjalnych przegrupowań oraz racjonalnego dostosowania działań WRF, w tym możliwości utworzenia nowych pozycji lub paupów;
7. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że schemat negocjacyjny zawiera obecnie sformułowania, zgodnie z którymi wszystkie działania finansowane z długoterminowego budżetu UE muszą być zgodne z zasadą równouprawnienia płci. Ponadto sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci powinno zostać pogłębione, rozpowszechnione i usystematyzowane i należy jak najszybciej przyjąć nową, długofalową strategię na rzecz równouprawnienia płci;
8. zauważa, że ze względu na położenie geograficzne, charakter i/lub zakres ich powiązań handlowych niektóre regiony będą bardziej narażone na skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii niż inne. W związku z tym KR uważa, że ważne jest określenie praktycznych rozwiązań w zakresie wsparcia w celu sprostania wyzwaniom stojącym przed zainteresowanymi regionami po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE. Wzywa Komisję Europejską, Parlament Europejski i Radę do zapewnienia, aby wydarzenia w zakresie restrukturyzacji spowodowanej nieuporządkowanym wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa również uzasadniały uruchomienie ad hoc środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG), Europejskiego Funduszu Solidarności i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), oraz ponawia apel do Komisji Europejskiej o ocenę ewentualnej potrzeby bardziej zorganizowanej reakcji średnio- i długoterminowej poprzez utworzenie funduszu stabilizacyjnego dla regionów najbardziej dotkniętych wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE, który powinien opierać się na dodatkowych środkach, a nie być realizowany kosztem polityki spójności;
9. ponownie wyraża zaniepokojenie usunięciem Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) z rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, co może zagrozić zintegrowanemu podejściu w ramach funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odniesieniu do obszarów wiejskich. W związku z tym wzywa do ponownego włączenia EFRROW do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;
10. przypomina, że EFS+, jako kluczowe narzędzie wdrażania europejskiego filaru praw socjalnych, musi pozostać podstawowym filarem polityki spójności; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Rady, wyrażony w obecnym projekcie schematu negocjacyjnego, dotyczący utworzenia odrębnego poddziału na rzecz spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
11. podkreśla znaczenie zasad partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów i wyraża stanowczy sprzeciw wobec wszelkich prób osłabienia wymowy artykułu 6 proponowanego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Wzywa również do pełnego wdrożenia kodeksu postępowania dotyczącego przygotowywania i wdrażania umów o partnerstwie i planów, aby zagwarantować, że zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych będzie oznaczać pełne partnerstwo;
12. podkreśla znaczenie umów o partnerstwie dla strategicznej koordynacji funduszy i dla zaangażowania władz lokalnych i regionalnych oraz innych partnerów na wczesnym etapie procesu. W związku z tym wzywa do zachowania obowiązkowego charakteru umów o partnerstwie, niezależnie od wysokości środków z funduszy lub liczby programów;
13. potwierdza swój stanowczy sprzeciw wobec negatywnej koncepcji warunkowości makroekonomicznej, zgodnie z którą w wyniku powiązania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z zarządzaniem gospodarczym władze lokalne i regionalne byłyby „karane” za zaniechania władz krajowych. W związku z tym KR w pełni popiera propozycję Parlamentu Europejskiego dotyczącą skreślenia art. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;
14. nalega, w odniesieniu do art. 21 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, aby wszelkie przesunięcia między funduszami lub z funduszy do innych instrumentów Unii w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego były ograniczone do maksymalnie 5% środków finansowych przeznaczonych na program, były realizowane w porozumieniu z właściwymi instytucjami zarządzającymi, były istotne z punktu widzenia celów polityki spójności oraz w pełni zgodne z zasadami pomocniczości i wielopoziomowego sprawowania rządów, a także by nie mogły osłabiać podejścia ukierunkowanego na konkretny obszar w ramach funduszy;
15. zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu Europejskiego finansowanie regionów, które zostały przeklasyfikowane do niższej kategorii na okres 2021–2027, powinno co najmniej zostać utrzymane na poziomie środków przydzielonych na lata 2014–2020;
16. odrzuca propozycję Rady dotyczącą art. 22 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, która pozostawiałaby państwom członkowskim swobodę co do korzystania lub nie ze zintegrowanych instrumentów terytorialnych. Apeluje natomiast o znacznie większe wykorzystanie instrumentów terytorialnych w państwach członkowskich i obowiązkowe przeznaczanie środków we wszystkich funduszach na realizację odnowionej agendy terytorialnej i celów spójności;

17. podkreśla potrzebę uwzględnienia szczególnej sytuacji i szczególnych potrzeb obszarów o niekorzystnych warunkach naturalnych lub demograficznych, w tym regionów wyspiarskich, zarówno w umowach o partnerstwie, jak i w programach, zgodnie z art. 174 TFUE.
18. potwierdza swoje stanowisko w sprawie postanowień rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, które Rada włączyła do schematu negocjacyjnego, w szczególności w odniesieniu do kwalifikowalności regionów, regionalnej siatki bezpieczeństwa, stawek współfinansowania, poziomu płatności zaliczkowych, zasad umorzenia zobowiązań oraz budżetu na rzecz tradycyjnej współpracy terytorialnej;
19. podkreśla potrzebę poprawy zdolności administracyjnych i instytucjonalnych władz lokalnych i regionalnych, co zostało potwierdzone w zaleceniach dla poszczególnych krajów wystosowanych w 2019 r. do 17 państw członkowskich, w których to zaleceniach poruszono kwestię zdolności administracyjnych na szczeblu lokalnym i regionalnym. Biorąc pod uwagę ryzyko zmniejszenia zasobów przeznaczonych na działania na rzecz budowania potencjału, które są bezpośrednio dostępne władzom lokalnym i regionalnym w ramach zarządzania dzielonego, proponuje zmianę art. 32 proponowanego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów lub art. 2 proponowanego rozporządzenia w sprawie EFRR/Funduszu Spójności, aby we wszystkich programach operacyjnych umożliwić działania podobne do działań finansowanych z tytułu celu tematycznego 11 w ramach polityki spójności w obecnych WRF;
20. nalega w związku z programami wdrażanymi w ramach EFRR, aby zasoby w każdym państwie członkowskim koncentrowały się na kategoriach regionów sklasyfikowanych zgodnie z parametrami zaproponowanymi przez Komisję i zgadza się z Parlamentem, że w należyście uzasadnionych przypadkach, np. w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, państwa członkowskie w porozumieniu z zainteresowanymi regionami mogą wystąpić z wnioskiem o zmniejszenie koncentracji tematycznej na poziomie kategorii regionów. Koncentracja na celu politycznym dotyczącym bardziej przyjaznej dla środowiska niskoemisyjnej Europy powinna wynosić co najmniej 30 % dla wszystkich kategorii regionów, aby w pełni wdrożyć zobowiązania UE wynikające z porozumienia paryskiego;
21. zgadza się z Parlamentem Europejskim, że należy przeznaczyć co najmniej 5 % środków z EFRR dostępnych na szczeblu krajowym na zintegrowany rozwój terytorialny obszarów pozamiejskich o niekorzystnych warunkach naturalnych, geograficznych bądź demograficznych lub podejmujących wyzwania w tym zakresie, zgodnie z definicjami zaproponowanymi w nowym art. 10a. Strategie te mogą również korzystać z podejścia wielofundusowego, zwłaszcza w odniesieniu do projektów zintegrowanych w ramach „paktu na rzecz inteligentnych wsi”;
22. ponownie wyraża ubolewanie z powodu propozycji Komisji, by zmniejszyć udział europejskiej współpracy terytorialnej w budżecie spójności z 2,75 % do 2,5 % i zdecydowanie sprzeciwia się decyzji o przeniesieniu morskiej współpracy transgranicznej z komponentu „transgranicznego” 1 do komponentu „transnarodowego” 2. W związku z tym zdecydowanie popiera propozycję Parlamentu Europejskiego dotyczącą zmiany zobowiązań określonych w art. 104 ust. 7 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w celu zwiększenia budżetu na tradycyjną współpracę terytorialną (komponenty 1 i 4) do poziomu 3 % budżetu przeznaczanego na politykę spójności;
23. podkreśla znaczenie programu INTERREG, który okazał się niezbędny dla wielu władz regionalnych, zarówno w zakresie wymiany wiedzy fachowej i najlepszych praktyk w odniesieniu do kluczowych wyzwań, jak i budowania więzi międzyludzkich i promowania tożsamości europejskiej;
24. opowiada się za dodatkowym budżetem w wysokości 970 mln EUR na innowacyjne inwestycje międzyregionalne, które priorytetowo traktują doskonałość, a także zwiększają spójność terytorialną poprzez pomaganie mniej innowacyjnym regionom w angażowaniu się w europejskie innowacje międzyregionalne. Nie należy w żadnym wypadku zmniejszać i tak już niewielkich funduszy Interreg;
25. uważa, że ze względu na konieczność finansowania nie tylko rybołówstwa, ale także nowej niebieskiej gospodarki, nadzoru morskiego i ochrony środowiska morskiego, ogólny budżet EFMR powinien być zostać zwiększony do minimalnego progu 1 % WRF na lata 2021–2027;
26. przypomina o swym stanowisku, zgodnie z którym w ramach EFMR należy wspierać zintegrowaną politykę morską i rozwój niebieskiej gospodarki poprzez regionalne platformy finansowania innowacyjnych projektów; przypomina jednocześnie, że krajowe programy operacyjne w ramach EFMR obejmują regionalny program operacyjny dla władz szczebla niższego niż krajowy, z uprawnieniami w zakresie rybołówstwa i gospodarki morskiej;
27. proponuje wzmocnienie ogólnego wsparcia finansowego UE na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, które znacznie się zmniejszyło w porównaniu z poprzednim okresem programowania, i odrzuca w związku z tym proponowane zmniejszenie o 28 % budżetu na rozwój obszarów wiejskich w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz sprzeciwia się możliwości przesunięcia środków z drugiego do pierwszego filaru WPR;
28. uważa, że jedynie znaczny wzrost budżetu Unii mógłby uzasadnić ponowne rozważenie puli środków finansowych programu „Horyzont Europa”, która wówczas powinna być skoncentrowana na III filarze oraz na sekcji „Wzmacnianie europejskiej przestrzeni badawczej” poprzez wspieranie szerszego uczestnictwa;

29. uważa, że rozszerzenie programu Erasmus+ jest konieczne, by zwiększyć spójność w UE i akceptację integracji europejskiej, a także propagować kontakty z młodymi europejskimi obywatelami;
30. jest zdania, że ważne jest precyzyjne określenie ram synergii między różnymi funduszami i programem ramowym. Podkreśla kluczowe znaczenie skutecznego podejścia opartego na współtworzeniu, w szczególności w celu ustanowienia pieczęci doskonałości;
31. zdecydowanie sprzeciwia się temu, by decyzja o przeniesieniu części środków z polityki spójności na program „Horyzont Europa” była podejmowana przez państwa członkowskie, a nie przez właściwą instytucję zarządzającą. Decyzje dotyczące wykorzystania tych funduszy powinny być podejmowane w drodze porozumienia między tymi organami a Komisją, przy zapewnieniu, że fundusze te wrócą na dany obszar geograficzny;
32. podkreśla rolę, jaką dobre wdrożenie środków EFG może odegrać w łagodzeniu skutków niespodziewanych incydentów wynikających z poważnej restrukturyzacji; zdecydowanie popiera stanowisko PE, zgodnie z którym planowana ocena wkładów finansowych EFG powinna zawierać późniejszą ocenę skutków na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
33. z zadowoleniem przyjmuje proponowaną poszerzoną misję i zakres EFG obejmujący wszelkie rodzaje nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, lecz wzywa PE i Radę do uzgodnienia niższych progów dotyczących zwolnień z pracy i dłuższych okresów odniesienia niż te zawarte we wniosku Komisji;
34. z zadowoleniem przyjmuje „Założenia instrumentu budżetowego na rzecz konwergencji i konkurencyjności” Eurogrupy z 14 czerwca 2019 r., a także zamiar nowo wybranej przewodniczącej Komisji dotyczący ustanowienia tego instrumentu dla strefy euro, aby „wspierać reformy i inwestycje państw członkowskich w dziedzinie wzrostu” w strefie euro, oraz dla krajów UE chcących przystąpić do strefy euro. Oczekuje jednak, z uwagi na przestrzeganie zasady pomocniczości, wcześniejszego wniosku Komisji w sprawie definicji „reform strukturalnych”, które kwalifikowałyby się do wsparcia finansowego UE. Reformy te powinny przynosić europejską wartość dodaną, być powiązane z kompetencjami UE, przyczyniać się do realizacji zapisanego w Traktatach celu dotyczącego spójności i mieć na celu pobudzenie długoterminowych inwestycji, w tym poprawę jakości administracji publicznej. Władze lokalne i regionalne powinny mieć bezpośredni dostęp do tego instrumentu w celu wspierania swoich projektów w zakresie inwestycji i reform oraz powinny być partnerami w opracowywaniu i wdrażaniu jego działań;
35. popiera wolę nowo wybranej przewodniczącej Komisji Europejskiej, by europejski semestr został ponownie ukierunkowany jako instrument uwzględniający cele zrównoważonego rozwoju ONZ. Opierając się na dokumencie otwierającym debatę, Komisja powinna przedstawić, w ciągu pierwszych 100 dni swojego mandatu, długoterminową strategię wzrostu i zatrudnienia obejmującą cele zrównoważonego rozwoju, w której opracowywanie i wdrażanie władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w charakterze partnerów;
36. ponownie wyraża przekonanie, że zobowiązanie do wykorzystania 25 % budżetu UE na rozwiązanie problemu zmiany klimatu wydaje się niewystarczające do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego. W kolejnych ramach finansowych należy podjąć wysiłki na rzecz zwiększenia udziału wydatków, które zmierzają w kierunku obniżenia emisyjności sektora energetycznego, przemysłu i transportu oraz w kierunku wprowadzenia gospodarki o obiegu zamkniętym, do ponad 30 %. Jednocześnie należy poprawić ślad węglowy budżetu UE, m.in. poprzez zniesienie pomocy państwa na rzecz paliw kopalnych;
37. zgadza się z nowo wybraną przewodniczącą Komisji, kiedy kładzie ona nacisk na pobudzanie przejścia UE na neutralność klimatyczną do 2050 r. za pomocą odpowiednich strategii przemysłowych, a także na wsparcie ludności i regionów, które najdotkliwiej odczują wpływ społeczny, społeczno-gospodarczy i środowiskowy zmian strukturalnych w europejskich regionach górniczych, za pomocą nowego Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji o wartości 4,8 mld EUR. Opowiada się za tym, by taki fundusz ten był ściśle powiązany z programami z zakresu polityki spójności oraz był finansowany z dodatkowych zasobów, a nie kosztem polityki spójności, oraz pozostawiał regionom wystarczające pole manewru w odniesieniu do zasad polityki konkurencyj;
38. zauważa, że Parlament Europejski proponuje w procedurze budżetowej na 2020 r. dwa działania przygotowawcze dotyczące regionów górniczych w okresie transformacji. Uważa, że należy pilnie przygotować grunt pod utworzenie Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, aby zapewnić jak najbardziej skuteczne i zdecentralizowane wsparcie finansowe i polityczne po 2020 r.;
39. w odniesieniu do kolejnego programu „Kreatywna Europa” podkreśla, że należy znaleźć odpowiednią równowagę między przeznaczaniem zasobów na duże, szeroko zakrojone projekty a finansowaniem środków i działań skupionych na poziomie lokalnym i regionalnym, w tym realizowanych przez MŚP. Podkreśla ponadto potrzebę lepszego włączenia kultury i dziedzictwa kulturowego do priorytetów kolejnych WRF zarówno poprzez uwzględnianie ich w głównym nurcie, jak i poprzez synergię z innymi programami i polityką w innych obszarach;

40. podkreśla, że w obecnym okresie programowania przeznaczono 14 mld EUR z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na budowę infrastruktury szerokopasmowej. Nie wyklucza to bynajmniej zwiększenia instrumentów finansowych (takich jak finansowanie przez pożyczki) we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i innymi bankami rozwoju;
41. uważa, że propozycja Komisji dotycząca przeznaczenia 9,2 mld EUR na program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027 jest absolutnym minimum, biorąc pod uwagę, że spójność cyfrowa jest integralną częścią spójności terytorialnej określonej w Traktacie UE. Uważa, że konieczne jest zlikwidowanie braków w zakresie umiejętności cyfrowych i infrastruktury cyfrowej w UE, i wskazuje na znaczące środki finansowe, jakie powinny zostać przeznaczone na rozwój sztucznej inteligencji;
42. w nawiązaniu do programu „Prawa i Wartości” wnosi, by instytucje europejskie w porozumieniu z państwami członkowskimi propagowały sieć korespondentów europejskich, aby informować pochodzących z wyboru przedstawicieli lokalnych o aktualnych sprawach europejskich, dzięki którym będą mogli jak najlepiej odpowiadać na oczekiwania obywateli; przyczyni się to do przeciwdziałania brakowi zaangażowania obywateli w sprawy europejskie;
43. zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Fundusz Azylu i Migracji ponownie wzywa do bezpośredniego dostępu władz lokalnych i regionalnych oraz ich organów przedstawicielskich do finansowania zapewnianego przez fundusz będący następcą obecnego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz ponownie podkreśla znaczenie spójnego stosowania zasady partnerstwa. Podkreśla pilną potrzebę zwiększenia ogólnej puli środków dla tego funduszu w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania dla osiągnięcia jego celów oraz zrównoważonego podejścia do wszystkich działań i strategii politycznych w dziedzinie migracji i integracji;
44. zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej wzywa do włączenia władz lokalnych i regionalnych – poprzez przyznanie im ważnego miejsca na tym samym poziomie co społeczeństwu obywatelskiemu – w ramach filaru tematycznego, przy specjalnym budżecie przeznaczonym na ten cel w wysokości 500 mln EUR;
45. zobowiązuje swego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, prezydencji fińskiej w Radzie oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 8 października 2019 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów
